

Punktur emial krant, begin van de verhuizing, zomer 2002

Van het erf

T' Is allemaal heel snel gegaan. Tijdens Kerst 2001 bedachten we dat emigratie wel handig zou zijn, In februari bedachten we dat Polen een goede optie zou zijn en nu, in juni is het vertrek al heel dicht bij! Met Kerst 2002 zitten we, als alles zo goed blijft gaan, al enkele maanden in Polen.

Vol ongeloof zitten we te wachten op onze grote verhuizing!!!

En iedereen met ons... Om te controleren of we er nu nog wel zijn, belt iedereen die ons kent, en komen alle gasten in grote getale naar de Punt. Want tjonge, wat is het DRUK.

Hardstikke gaaf, al die mensen die zo meeleven en zoveel vragen en alle leuke reacties die we krijgen. En iedereen lijkt wel te willen langs komen als we in Polen ons gesetteld hebben. Nou dat zou echt prachtig zijn!

We draaien juni en juli nog gewoon door. De weekenden zijn daarom eigenlijk tot die datum al vol gepland, maar er is door de weeks nog wel tijd om een keer een rit te komen maken. Na juli bouwen we het gastenwerk hier af. We gaan in augustus nog proberen een beetje vakantie te vieren en bij mensen op bezoek te gaan. Maar vooral gaan we de boerderij opruimen en klaar maken voor de overdracht.

We zijn er hardstikke blij mee dat echte IJslander mensen de boerderij overnemen. Twee "stellen" met totaal 7 IJslanders hebben het gedoetje hier gekocht, namelijk Marieke en Sjoerd en Marjan (van Vindur) en Willem. Ze beginnen hier hun privestallen, maar er blijven een aantal van de pensioengasten bij hun staan. Andere pensioengasten zullen naar de burens verhuizen, zodat er een IJslander enclave in de Punt blijft bestaan!

Maar helaas is er geen ruimte voor gasten. Hoogstens zijn er vage plannen dat Marieke misschien wat rijles gaat verzorgen. Dus; wie weet.....

PUNKTUR does go POLISH !

Nog steeds hebben we in Polen de keuze uit meerdere lokaties: Maar wat ons betreft beperken we ons tot het idyllische stuk bij de bergen. Zodra we een nieuw adres hebben, krijg je het van ons! Over ons nieuwe stekje kunnen we heerlijk fantaseren: de blokhutten voor de gasten, de rijpaden over eigen land, de beken die we weer willen laten meanderen en de zwemvijver die we in oude staat gaan herstellen! Maar er zijn ook veel vragen : de nutsvoorzieningen in zo'n uithoek zijn sterk verouderd. Hoe zal het gaan met elektriciteit en vooral met de telefoon. Voor ons is dat onze contactdraad via internet naar de grote wereld. Gelukkig is er nog altijd GSM....

En er is veel te doen natuurlijk. Eerst moet er zo snel mogelijk aan de quarantainestallen gebouwd worden. Zelfs hoe die quarantaine uiteindelijk ingericht moet gaan worden is nog niet eens bekend; In Polen kent men geen IJslanders. Er ligt nog een schone onderhandelingstaak te wachten!

Dan eerst schuilstallen voor de paarden bouwen. Die moeten er staan voordat de winter echt invalt, en natuurlijk de Callagheromheining..

En er is nog een klein probleempje : er is geen huis op het terrein aanwezig zijn. Kamperen in de winter wordt sterk afgeraden. Er schijnt daar wonderbaarlijk veel sneeuw te komen en lekker fris te vriezen (tot min veertig?). Maar ik denk dat een dubbelgeïsoleerde blokhut voor het eerste jaar wel zal voldoen. In het wilde westen overleefden ze in blokhutten zonder isolatie !

We kunnen een goed warme blokhut later ook weer goed gebruiken voor onze gasten. Want natuurlijk kunnen we het daar ook niet laten! Gasten blijven er welkom om er van IJslanders te genieten, en vooral ook van Polen. Het is daar zo mooi en het is vanuit Nederland goed bereikbaar. Als je op vakantie naar de Dordogne rijdt, ben je langer onder weg!

Toch zullen we nog vaak in Nederland zijn; we verkopen er zeker de eerste jaren nog onze paarden, we denken aan cursussen en we willen ook vaker (kan gemakkelijk) bij mensen op bezoek gaan. We houden in Nederland dan ook een werk- en woonadres. Ook deze ontvang je ter zijner tijd.

Maar eerst: paardentransport regelen, opslag van de huisraad verzinnen enzovoort, enzovoort.

We kunnen wat dat betreft nog leren van Yvonne. Die ging ons voor en is in juni al verhuist naar Brabant. Voor die tijd moest ze alles ook opruimen en weggooien en Yvonne woont eerst in een caravan. En ook zij moet dus de eerste tijd improviseren. Onze merrie Hredka verhuisd met haar mee; na het afspenen van haar veulentje komt ze ook naar Brabant! We hopen dat iedereen daar heel gelukkig wordt!

Wat gaan we in Polen doen

Eerst zeiden we stoer dat we in Polen alleen maar wilden gaan fokken. Maar als je er over nadenkt ligt dat niet geheel in onze stijl. We willen natuurlijk toch contact met mensen hebben. En in Polen zullen we voor een groot taalprobleem komen te staan. En we houden natuurlijk onze boodschap: IJslanders zijn geweldig!! En dat kunnen we aan gasten nog steeds kwijt.....

Ik denk dat in Polen ook wel belangstelling voor deze paarden zal gaan groeien, maar dat heeft wel tijd nodig. Daarom richten we ons eerst op de Nederlandse belangstellenden en natuurlijk vooral op de mensen die ons al kennen! Voor hen maken we blokhutten of appartementen. En alleen al vakantie vieren is daar al gaaf; Bergen met heuse wintersportgebieden zijn er nabij, en er zijn veel goede wandelpaden en zwerfmogelijkheden. We zullen onze gasten lessen en ritten op IJslanders blijven bieden. Het hele jaar door staan er jonge rijpaarden en in de zomermaanden tot en met de winter kunnen de merries worden ingezet.

Voor de gasten kunnen we een programma op maat samen stellen, met daarin de onderdelen die je zelf belangrijk vindt: Ten eerste natuurlijk lekkere ritten, de meeste zoals Anne ze nu ook inricht; lesritten die in de omgeving gereden gaan worden. Maar misschien treffen we er ook wel medewerkers en vrijwilligers die graag gewonen ritten willen begeleiden.

En we kunnen tijdens je verblijf aan heel veel dingen werken: je eigen rijstijl, je omgang met paarden trainen van je rijpaard of jonge paarden of we kunnen zelfs in een week een volledige beginner de weg wijzen naar het ruiterschap!

Omdat Polen een goedkoop land is kan je ervoor kiezen om je hier te laten trainen voor je droomreis naar IJsland. De omgeving in Zuid -west Polen nodigt je uit tot lange tochten en vermoedelijk ook voor spectaculair bergwerk. Samen met de lessen een perfecte voorbereiding en een training voor je zitvlees.

Ook willen we mensen blijven begeleiden die denken over een eigen IJslander. Veel verschillende dieren rijden, inzicht verkrijgen in je eigen smaak en mogelijkheden, zodat je in Polen of terug thuis tot een verantwoorde aankoop keuze kan komen.

Fokkerij, opfok en trainen

De eerst veulens zijn gearriveerd!

Tussen 25 mei en 2 juni waren er al vier veulentjes. Blijkbaar hebben de merries de eerste kans samen met de hengst meteen te baat genomen. Er komen nog drie Vingullveulens en wat later nog twee Thytturveulens. We zetten de hengst die we dit

jaat gaan gebruiken (Nonni; een Logi zoon die via Maaïke Burggrafer is goedgekeurd) nu zo snel mogelijk bij de kudde in! Spannend hoor, zo'n gloednieuwe hengst met een voor ons onbekend genenmassa. Qua kleur gaan we er met deze bruine hengst zeker al wel vooruit. En wat betreft omgang en vriendelijkheid lijkt hij ook een goede keus. De rest moet zich maar bewijzen in de tijd!

We hebben de jongen vierjarige rijpaarden maar eerst terug in de weide gezet. Door alle Polen verwikkelingen hadden we te weinig tijd om ze daadwerkelijk en langdurig door te rijden. We pakken dat weer op als we in Polen zijn. En misschien is dat ook wel de perfecte strategie: Na het inrijden, de paarden als vijfjarige doorrijden en soms een keertje als lespaard voor gasten gebruiken. Na een carrière van 1 tot 2 jaar als rijpaard in Polen zijn het natuurlijk sterke en goed doorgereden rijpaarden geworden, waar Nederland op zit te wachten. Want dat willen we dan wel doen de eerste tijd: Onze paarden worden vooreerst grotendeels via Maaïke Burggrafer op de Nederlandse markt verkocht.

Maar natuurlijk zal het ook perfect werken om je eigen rijpaard in Polen uit te proberen en in je vakantie te besluiten welke je in Nederland thuis afgeleverd wil krijgen.

We houden natuurlijk onze vrachtwagen, zodat we eenvoudig paarden uit en naar Nederland kunnen halen en brengen. En dat brengt ons tot het volgende idee: we proberen ook voor Nederlandse IJslanderhouders de opfok te gaan verzorgen. We hebben dat in het verleden jarenlang voor veel mensen verzorgd, maar (alweer) door landgebrek moesten we hier mee op houden. Opfok in Polen wordt natuurlijk ideaal. We gaan daar uit van 1 ha per paard en we willen de paarden in kuddes met een gemengde leeftijdsopbouw gaan houden. En met die paarden kunnen we van alles afspreken: je kan ze in feite als ze vijf jaar zijn, goed doorgereden thuis afgeleverd krijgen. Maar we kunnen ook andere afspraken maken; we kunnen hun handling als jong paard regelen, een deel van hun opvoeding doen of ze zadelmak en bitwijs maken. En dat kan ook nog samen met de eigenaar. We spreken dan af wanneer je komt en in je vakantie werken we gezamenlijk aan je eigen paard en eventueel aan jou!